

christiano orbi quę latissime patet gratulandum
est: Si uirtutes tuę (quod esse in legatiōis officio
atq; in salutandis principibus primū solet) expli-
cande sunt: quę uox tam felix: quod ingenium tam
fecundum: quę tam larga dicendi copia suppedita-
bit. Multa quidē (ut uerū fateor) Clementissime
Cęsar sese dicenda quasi certatim nobis obiiciūt:
quę uidelicet ardētissimus erga te nostri princi-
pis iussit affectus: Et q̄ tu utinā Serenissime Rex
oculis tuis immortalibus uidere potuisses: quo uul-
tu: quibus uerbis: quo ardore mandabantur. Sed
Maiestatis tuę fulgore superamur: opprimimur
gloria: & Augustior longe: q̄ de te nobis fama pol-
licebat: cōspectus iste tuus exteret. Sparsim igitur
ac nullo ordine mādāta digeremus: & (quum
inter colligēdum percussas animi uires memoria
suppetet.) que nobis ille iussit exequemur. Verū
nihil prius aut antiquius duxit Hercules tuus: q̄
ut ab eo maximę uerba auspicaremur: a quo tan-
ti muneris incrementa suscepimus: Agendaq; im-
mortali deo laudes ac grās sempiternas primū cę-
sūt: quod eum terris principem dedit qualē bono
generis humani sperare quidem potuimus. Inue-
nire uero nō nisi ipse rerum omnium sator potuit: a
quo princeps terrarū gubernaculis imponunt: In
cuius manu regum omnium fortuna uersat: qui
fessas res humanas: pro sapiētia sue luce bonos in-
terdum principes indulgendo: subleuat: erigit: so-
latur: fouet: Sic octauium qui primus Augustus

Adco bonus
princeps

cognominatus est: post ciuiliū bellorū lachrymas dedit: Sic Vespasianū post Nerones: post Domitiani crudelitātē Traianū Antoninos: post cōmodi furores: Seuerū: Post eliogabali uesaniā: Alexandrū: Et ne singulatī uniuersos p̄sequar (quos enumerare longū est) Sic posteriori t̄p̄e Flauīū Constantinū. Sic Theodosiū. Sic Iustinianū. Sic magnum Carolū. Sic Othones. Henricū secundū: pluresq; alios quasi distinguēdis malorū principum ordinibus: secūdisq; rei publice fluctibus moderatores dedit: Donec in Austrialē familiā tuā a cōdito quo nobilissimā: & ip̄am triumphis grauidā & Impiis genitā: Romana res oīs certa iam ferme successiōe resedit: tibiq; orbis Imperium tradidit gubernādū. Quare & illi imensas: & tibi q̄ras maxime possumus: gr̄as agimus: quod illud aīo magno regēdū suscepisti. Gratulamur uero & uirtuti tuę & bonis oībus & militari gl̄ie quā tu in antiquū statū redacturus es: & l̄r̄az studiis quę per te priscū decus & dignitatē recuperatura esse uideēt. Gratulamur & etati nr̄e & h̄az temporū felicitati puinciis oībus: & xp̄iane Rei pub. atq; in primis sibi ipsi Hercules princeps nr̄i gratulat̄: & ob amplissimā quā de te sp̄e expectationēq; cōcepit: ob egregia multa ac magnifica: diui pr̄is tui b̄nficia. Et ob ingenitū quidē: ac peruetustum Estēsis familię in Austrialis gētis principes amorē pariter ac reuerentiā: quod si tibi de suscepto Impio gr̄as

Boni principes
per interualla
Augustus
Vespasianus
Traianus
Antonini
Seuerus
Alexander
Constantinus
Theodosius
Iustinianus
Carolus
Othones
Henricus

Austrialis familia

Gratulatio.

agimus: Si læticie nostre magnitudinē (dum nobis ipsis plaudimus) ferre non possumus: Nullus prudens rerū estimator mirabit̄. Si quę Imperii partes sunt: quę officia: quę curę: qui labores: quę pericula metiat̄: Populis tanq̄ fluctibus huc atq; illuc estuantibus: & armatis exercituū cupiditatis: imortalis pater Imperii frena constituit: quare non secus esse populis principes sapientiuū quidam putauerūt: q̄ in ædibus cōtignationes: lignorumq; compages: quę uniuersi ædificii. molē pondusq; contineāt: alii non aliud esse regis officium atq; Imperatoris munus arbitrati sūt: q̄ quod sentimus cordis esse: uiscerum omniū prestantissimi in humano corpore: Quidā altius ac uerius cogitantes idem esse Imperatoris opus dixerūt: quod solis in mundo: Vnde rerū omniū motus & uita: unde operū omniū initia: progressus finesq; deriuant̄: Quare eum cui populorū gubernacula tribuant̄ (Platonis sententia) tanto priuatos omnes antecellere oportet: q̄to hoīes a diis imortalib⁹ superant̄: Arduū certe opus: atq; omniū longe difficillimū: supra hominē sese attollere: Belli pacisq; ac gentiū omniū iura moderari: unum esse: cuius ad exemplum totus componitur orbis: ocii populorū ac subiectorū quietis rationem omnē curāq; suscipere: proprie uero nullā. Diuus Iulius unde primū felix illud & æternitati dicatū Cæsaris nomen in te quoq; MAXIMILIANE defluxit: ni

Que causa im
peratores dedit

Co:

Sol

Plato

Qualis pnceps

Iulius cesar.

hil aliud esse dicebat Imperiū: q̄ curam aliena sa-
lutis: Iustinianus uero noster idcirco uoluntarios
labores suscepisse se dicit: ut quietē subditis para-
re posset. Aurelianus Augustus ad populū Ro-
manū scribens: Ego inquit efficiā ne sit aliqua sol-
licitudo Romana: uacate ludis: uacate circēsis
nos publicę necessitates tenent: Vos occupent uo-
luptates. Vnde principatū cōstat nequa q̄ segnem
rem esse: sed laboriosum: Nō ocio & animi remissi-
one: sed curis ac laboribus abundantem: Hoc ma-
gnus ille quondā Armeniorum Rex Tigranes ex-
pertus cū esset: oblatum sibi uenerabilē illū pan-
nū quo Regius uertex coronari solet: manu diu
uersatū aspiciens: o nobile magis q̄ felicē (dixit)
pannū quē si quis penitus agnoscat: q̄ multis labo-
ribus ac periculis sis refectus: ne humi quidem ia-
centem uelit atrollere: Adhortātes se ad imperiū
suscipiendū amicos: Tiberius Cēsar ignorare di-
cebat quanta bellua esset Imperiū: Arrius bis con-
sul uir bonus & grauis Cocceiū Neruā nepotem
suū cū impare accepisset: miseratus est. Expauit
ad impij nomē quod ultro sibi offerebat. M. Au-
relius Cēsar: Diocletianū quoq; dicere solitū legi-
mus: nihil difficillius esse q̄ bene imperare: Sed
& Diuus Augustus imperii pacisq; formator cui
plura dii (ut quidā scribit) q̄ ulli unq; homini de-
derūt: imperādi: hoc est laborādi uacationē a Se-
natu efflagitat nunq; destitit: Hoc & bonoz prin-

362
Pro salute sub
rectore p̄ncipes
Justinianus

Aurelianus

Laboriosa res
principatus.Imperādi gra-
uitas & incom-
moda.

Tigranes

Tib. Cēsar.

Arrius

Nerua.

M. Aurelius

Cēsar.

Diocletianus.

Augustus

Lo:one pōdus

cupum raritas indicat: hoc imperialiū coronarum
insignia illa pondera non sine ratione significare
uident. Hoc nobilem illū expressit Maximi im-
peratoris gemitū: quem sæpius suspirantē dixisse
accepimus. O te felicē Damocles qui non longius
uno prædio regni necessitatē tollerasti: Damoclē
illū scilicet referēs qui a Siracusano Dionisio pro
Rege ad mensam uocatus sub ancipitis gladii pe-
riculo q̄ de tenuissimo filo pēderet: pauidus sem-
per tremebundusq̄ discubuit. Iure igit̄ pro susce-
pta a te imperii mole (quod rerū humanarū om-
nium maximū esse clamat Isocrates) pro grauissi-
mo isto christianę rei publice tuende amplifican-
deq̄ munere quod libēter amplexus es & gratias
agimus: & uoluptate efferimur & festis acclama-
tionibus salutātes: Hanc Cæsar: uere Cæsar: ue-
rissime auguste dicimus: faustasq̄ illas uoces oēs
quas publice læticie feruor solet effundere. Quod
si non Illustrissimi modo electores tui: sed & ipsa
Roma & Italia & Gallia: & ex prouinciis uirium
omnes in suffragiū issent: Si uniuersum christia-
num nomen uno in loco de Imperatore deligēdo
comitia habuisset: Nulli magis q̄ tibi tāte rei pō-
tus impositurū fuisse uidetur: Adeo omnia in te
unū diuina quadā sorte cū naturæ: tum fortunæ
munera conuenerūt: que in Imperatore desiderā-
da esse ueteres prodiderūt: ut etiam uel negatum
imperiiū: (si petisses) iure tuo tantē uindicare po-

Maximo Imp

Damocles.

Dionisius.

Isocrates

Nulli magis q̄
Maximiliano
Imperium de-
uisse conferri.

tueris. Patere obsecro: Patere: nobilissime Caesar
 Nos & laticia nostræ frena relaxare: & Herculis
 tui (quod per nos licet) affectus exprimere: dum
 que gestiens ipse munda dedit: (tamen si elingues
) explicamus: modestiam tuam in audiendis lauda
 tionibus nouimus: ac uiuentis adhuc & presentis
 adeo principis laudes non sine dicentis reprehensio
 ne dici non ignoramus: Sed non ideo diuina mune
 ra prædicari non debent: qui ea qui audiunt per
 modestiam fortasse recusent. Ad rem igitur redeo
 Potuisses inquam uel negatum imperium (ut de
 his humano quodam usu loquar) si petisses tuo
 iure uindicare: qui de re imperatoria scripserunt
 genus: atatem formam: rei militis scientiam: usum
 auctoritatem: fortunam: uirtutem: in Imperato
 rem eligendo spectari oportere censuerunt: sed in
 quem obsecro (Si uerum fateri uolumus prefata
 gentium omnium uenia) tanta ista bona caelesti
 prouidentia ceciderunt: Si genus querimus: pater
 num tibi gens Austria: At qualis Austria: Fortis
 simorum ducum domiciliu: principum sedes: Im
 peratorum seminarium: Nonne hinc ex atauis tu
 is (ut caeteros transeam) Rodolphus Imperator
 prodiit: qui Romanam ecclesiam fecundissima Italia
 parte flaminia donauit: qui primislao quinto re
 ge memorabili illo praelio: quod in campis Austrie
 gestu est: superato obruncatoque Bohemicam poten
 tiam domuit: Nonne ex maioribus tuis Albertus

Que in Impa
 tore requiratur

Maximiliani
 genus.

Rodolphus.

Primus laus
 Bobem.
 Albertus .i. Imp

Albertus. i. Jm.

Albertus. ij. Jm.

Fridericus. iij.

Maternum ge
nus.

Sortibi

Cognatio

Alphonfus.
E. Henfis

primus ob bellicam gloriam a Romano pontifice
designatus est ultor qui laesam ecclesie maiestatem
uindicaret. Nōne & Albertus. ii. magnus tibi pa-
truus pietatis eximię princeps quę ideo rebus hu-
manis (cū biennio tantū imperasset) ereptū genti-
um omnium cōsensus dixit: quod indigni essent eo
principe illius tēpōris mores: atq; ideo illū deus ho-
minibus ademerit: quia secū esse maluerit: hunc
diue memorie Fridericus pater subsequutus est nu-
per celo redditus: Imperatorū omnium innocētissi-
mus: patiētissimus: pacatissimus: cuius illud pro-
priū fuit: quod oēs ante se principes a diuo Iulio
& uite & impii diuturnitate superauit. Nemo diu-
tius uixit. Nemo solus diutius imperauit. Nemo
innocentius regnauit. Quod si maternum genus
tuū repetendū est: quis nescit a ualidissimis Got-
thorum ducibus quatuor atq; octuaginta corona-
tos Reges perpetua successione Hispanias ad hęc
usq; tempora tenuisse. Vnde sanctissime parentis
tuę deriuatur origo. Vxorū tuarū stirpem si que-
rimus: ille magnorū ducum filia: si quos (nō tam
Romano q̄ usu trito uocabulo) sororios dicimus.
Et ii quoq; amplissimi duces: atq; in iis splēdidis-
simus Alphonfus noster Hercules tui filius mire
spei adolescens dux futurus: filiū sustulisti: & is
ducum longe potētissimus est: ut iam nō impera-
toria solū stirpe natus: sed totus ex ducibus: totus
ex regibus: totus imperatoribus: quasi seminario

quodam generosiore uirtutū: cōcretus factusq; uidearis imperator: ut intelligāt populi: sciant nationes uirtutem tuā: non tam ad scitā adoptiuāq; esse: q̄ genuinam: & ab ip̄a natura ad Romani orbis imperiū traditā: atq; ideo Augustiorē longe: uenerabilioremq; esse. Quæ si quis prorsus amēs non intelligat: atq; in re perspicua (ut est interdū contumax ignorātia) dubitet. Is specie istam tuā maiestatemq; cōtemplemur: pulcherrimū te esse domiciliū fateatur oportet: in quo se imperiū ipsum prorsus penitusq; cōponat. Felices ille anime quæ nobiles curas suas naturalibus arcanis intulerūt: quo abditarū in ipsa naturæ maiestate causerū se creta rimarent. Augustissimā quanq; hoīs specie plurimū de cōlo trahere prodiderūt: Siue enī mūdi ipse æternus rector nobilissimū animū missurus in corpus: speciosum prius atq; illo dignū metetur hospitium: Siue animus ipse cū uenerit diuinitatis suæ conscius: pro habitu suo sibi fingat & ornet habitaculū: certū est alterū alterius officio crescere: & cum se mutuo quasi fœdere iunxerint utraq; maiora cōsurgere: ut eos q̄ tali naturæ sint habitu iam nō natos: sed a deo ipso factos formatosq; esse scribat Cicero: & thiopū poplos qui gimnosophistarum sapiētia gubernant: nō ex iis qui fortissimi qui ue opulentissimi habeant: nec qualescunq; sibi Reges facere scribit Aristoteles: Sed eos tantū qui forma pulcherrimi prestāuissimiq;

Digna Imp
Domitio
forma

Bone mēti
ebrium corp
parari.

Cicero
Ethiopes

Aristoteles

ſint: quippe qui animorū effigiē ex corporis ſpe-
cie intueri ſe poſſe ueriffime arbitrētur. Nam &
apud iurecōſultos relatū eſt. Sapiētis quoq; iu-
dicis eſſe: ex ipſa uultus corporiſq; figura: mentis
bonitatē ſpeculari: atq; coicere: Sicut enī (aucto-
re Ariſtotele) ad felicitatem habilis deformis ho-
mo non eſt: fieriſq; nō poteſt (ut Aſpaſius inquit)
ut qui omnino deformis ſit bonus ſit: Sic eum qui
formoſiſſimus ſit: impoſſibile proſus eſt: ut non
idem optimus ſit: Quid enī aliud nobis pollicet:
Tua illa ſereniſſime frontis maietas: decora illa
cēſaries: ille oculorū ſydereus uigor: illud os pro-
bum: ille totius corporis honeſtiſſimus ſtatus: il-
la dignitas: illa proceritas: Virtus illa ſplēdidif-
ſime cēſar (quod negari nō poteſt) meretur impe-
rium: ſed uirtuti (que in pulchro corpore gratior
uenire ſolet) auguſta iſta tua forma ſuffragatur:
Age quod ea ætate imperiū ſuſcepisti: quam cēle-
ſtium conſiliorū myſteria ſcrutantes philoſophi
hebdomadiorū annorū quintum locū: ſtationēq;
eſſe dixerunt: In quo Robur ac uirtus maxime ui-
geant: quamq; ſapientiū quidam: quintū progre-
dientis animi: cū actum: tum uirtutem appellāt:
quinti ſeptēni climactericū terminū deſignātes
in quo ne ſenis imbecillitas cōtemptui eſſe poſſit:
Nec adoleſcētis formidāda temeritas: ſed in quo
labor in negociis: fortitudo in periculis: cōſilium
in prouidendo: induſtria in agēdo: celeritas in cō-

iureconſulti.

ſpaſius

Parimuliani
ecies.

as AD: ximi
ii.

ut hebdo
ici.

nactericus
inus.

eratoſie
reco.

1656
ficiendo: ceteraq; ille imperatorie uirtutes: quasi
uertice quodā uitę cōstitute: firmiores: cōspectio
resq; reddant. Verū uas ista tua: queq; illā pre-
cessit: non in ocio: non in langore: nō in umbra tra-
ducta est: nec naturalibus contenta muneribus: si-
ne ullo rerum usu per segnitie situm quendā cari-
emue duxit. Immo uero in ipsis pene cunabulis:
Impator: anteq̄ miles: arma tractasti: bella gessi-
sti: uictorias cumulasti: procliorū pericula: in cer-
tos pugnarū casus: obsidionū erumnas: oppugna-
tionum damna: insidiarū perfidiā perulisti: sud-
orem: puluerē: sanguinēq; castrorū: incredibili
labore: ingenti animo: mira constantia tollerasti.
Quid est in bellicis rebus a te nō tentatū? quid in-
ausum? quid inexpertū? Quę te militię pars late-
quæ tibi militaris discipline forma nō perfecta?
Quis hac ætate tot rerū momēta: tantarū rerū ua-
rietatē: tantū periculorū: q̄tum tu ab ineunte pue-
ritia exptus? Qui maiore etiā parte mortis in cor-
pus q̄nq; recepta: nec illud quidē quod a summa
tantū die itelligere mortales solēt ignorasti. Vere
impiose uir quē neq; paupies: neq; mors neq; uul-
nera terrēt. Quid est quod nescias? q̄ semp cū for-
tuna ipsa (inuitus dicā: sed & illa queq; inuita di-
cēdum) pugnasse uisus es: inimiciorēq; illā semp
habuisse q̄ hostes: Ita tamē aduersus illā pugna-
sti: ut omnē fortis euentū docueris posse a uirtus
te superari. Festamq; illā in tua iura compuleris

Militarij vsus
z sciētia i 21
ximiliano

Fortuna

magna admiratione mortaliū: qui te tādē post
tot exhaustos labores: post tot periculorū circūfu
sam molem rebus oībus pro arbitrio compositis:
Imperatorē uident: nulla uirtutis opinione frau
datum: nō estimatione cōmotum: non aucte mino
rem: sed firmis amicitias auctū: splendidissimo cō
iugio ornatū: fidissimis affinitatibus cōunitum
omniū italię principū beniuolentiā septū. Et iam
superbis ac cōtumacibus terribilē: & imanissimis
turcis sanguinariisq; illis nostrę religionis hosti
bus formidādū: quos tu uerus christiani nominis
assertor qñq; (quod speramus) debellabis & cōte
res. Hęc externa q̄q; uideant: tua sunt tamē for
tissime cęsar: tua inq; nostrū sydus & unicū uerę
probitatis exemplar: quia tu ea ui animi modera
ris & uirtutū gloria quas in te unum tuo certo iu
dicio: atq; ira eligens: atq; ita usu cōperans cum
lasti: & maiora efficis: & consilio maturiore dispē
sas: magnis animi dotibus & uerę ac solide glorię
ardore succensus: Quid enim in te non mirabi
le: non conspicuum: non triumphale uidetur? Ni
hil est (ut leges docent) quod lumine clariore re
fulgeat: q̄ recta fides in principe: q̄ uera religio:
Maxime enim cultorem dei esse principē decet:
quando ipse a deo maximū honorem consequutus
est: Cętere uirtutes omniū omnino cōmunes sunt:
Prudentia (ut Aristoteles scribit) Imperantiū so
la: Iusticia uero (Theodosius Augustus ait regū)

urc

irtus Maxi
liani

ligio

ndentia
foreles.
eodofius

Justicia.

Moyses

Liberalitas
magnanimitas
Clementia.

Aristoteles

Demostenes.
Justinianus.

Alexander
Cesar. Augustus.
Traianus. B
conini, Dene

sine qua nec ipsum quidē Iouem dominari recte
 posse: poetę quoq; cecinerūt: sed quid obsecro aut
 fide tua firmitus: aut cōsilio grauius: aut sentētia
 iustius harū in te uirtutū exempla cōtexere: nec
 modestia tua: nec temporis ratio patiunt: nec au
 ditorū p̄sentia postulat: (Nec enī apud ignaros
 habetur oratio): Atq; ut uirginē illū pudorem
 tuū: cęlestemq; mansuetudinē trāseam: ut inelytā
 illam cōstantis animi aduersus uoluptates omnes
 contumaciā: & indictū uitiiis bellum: Et summa
 semper petentis: inuicti spiritus sublimitatē: pro
 prias certe: peculiareq; tibi: quo nā uirtutes pia
 culo p̄teribimus: liberalitatem dico: animi mag
 nitudinem: atq; clementiā: quibus quidē uirtuti
 bus reges omnes: (sine inuidia dixerim) lōge p̄q̄
 cellis: Eorū qui uirtute sunt p̄diti nulli magis (ut
 Aristoteles scribit) q̄ liberales amant: Magnitudo
 animi uero: non modo uirtus ipsa: sed & uirtu
 tum cęterarū decus: ornamentūq; est: At clemētia
 que principū dos prima est (Demostene: Iustinia
 noq; auētib) deo maxime Impatores æquant: Hæ te
 MAXIMILIANE Cęsar: uere milies ma
 xime Augustū faciūt: hæ omniū hominū tibi ani
 mos cōciliant: Hæ tibi uniuersum mortaliū cęrū
 deuinciūt: has in te omnes admirātur: uenerant:
 predicant: Hæ magnū Alexandrū Asię domitorē
 fecerūt: hæ C. Iulium diuis adnumerarūt: Augu
 stum consecrarūt: Traianū Antoninos: Henricū:

bonosq; oēs principes: cęlestes plane uiros effecerunt. Harū & tu uirtutū auspiciis (utināq; hoc & a uate sit dictū) Imperium terris animos equabis olympo. Iure igit̃ summa tibi delata est potestas iure tibi debetur Imperiū: Sed & eodē quoq; iure ipsum tibi debet Imperiū: per te scilicet princū deus recuperaturū: iure tibi humanarū rerū: tradita sunt gubernacula: tua sunt iura: tue sūt leges: tua iudicia: penes te belli pacisq; potestas omnis. Tu de omniū capite fortunisq; iudicas. Tu uisua lex: Tu animatū ius: Tu unus ex omni hominum numero es cuius sunt oīa. Tu unus es ut Imperator tandē (quod & diui Pii s̃nia & iuriscōsultorū l̃ris proditū est) mūdi dñs qui principatū nō rapuisti sed ornasti: non ambisti sed uindicasti: nō emisti: sed meruisti. Omnis igitur iure tibi ueneratio pariter reuerētia obediētiaq; debet. Hęc cū ita esse intelligat religiosissime Cęsar deuotissimus tibi dux tuus Estē Hercules: qui te iam pridē (sicuti scis) multos abhinc annos prius etiam q̃ regni nomen & fastigiū Imperiale cōscenderas: amauit: obseruauit: coluit: quippe non noua sunt Austrialis familię decora: nō noua uirtutis: ac magnitudis tuę gloria. Verū te principem: uerū omniū moderatorē: uerū Cęsarē: uerū Imperatorē agnoscit: salutat: uenerat̃: adorat: Et non eam fidē modo: obediētiaq; prestaturū se recipit: quam tibi per ducatus dignitatē ab Imperiali benignitate perfecta

Quanta Impe
roris p̃sū

condusio

loratio

tamperq; urbes ab Augusta maiestate susceptas
 debere se per scriptas leges profiteri. Verū etiam
 illā quæ tibi ab omni Romano orbe: gentibus: na
 tionibusq; omnibus diuino pariter & humano iu
 re debet. Idem semper animus in Estensi familia
 omniū Italię longe clarissima uetustissimaq; ea
 dem mens semper oibus Herculis maioribus fuit
 Romanos Impatores magna semp fide: incredibi
 li cōstantia: ingēti ueneratiōe coluerūt Ferrariāq;
 ipsorum urbē quasi Imperatorū omniū pacatissi
 mum diuersorum Italiam ingressi Romani Cęsa
 res habuerūt. Illam Henricus. iiii. quandoq; inha
 bitauit: in illa Carolus. iiii. exceptus: in illam Si
 gismūds diuertit: Illam postremo Diuus Fride
 ricus pater bis illustrauit. Sed & Otto ille terti
 us olim qui ob eximiam quidem uirtutem mūdi
 miraculum cognominatus est: nō modo illā inuis
 sit: sed Hugonem quoq; Estensem ex gentilibus
 Herculis tui: Virum fortē: & bellicis artibus per
 ea tempora insignem: cui a uirtute magni cogno
 mētū fuit: Comitē sibi adsciuit qui collecto Itali
 co exercitu (neq; enī pacatis locis erat iter futurū
 Romā ipsum duxit: reducemq; tādē patrię re
 restituit: Idē in te est Herculis tui deuotissimi ti
 bi ducis animus. Eadem tibi Ferraria: subiecteq;
 omnes Herculi Ciuitates Oppida: municipiaq;
 semper patēt: Que tibi ille uniuersa iuxta secum
 promptissime offert: proq; Imperii tui maiestate

Estensis fam
 lia Cęsaris ad
 os,

Henricus .i.
 Carolus. iiii.
 Sigismūds
 Fridericus.
 Otto. iij.

Dugo mag
 Estensio.

Oblatio

SWT
 492

tuenda: amplificãdaq; magno animo pollicetur.
 Quoniã uero certissimã spem de uirtute tua: deq;
 incredibili erga te amore suo: studioq; iam pridẽ
 cõcepit: Tantũq; sibi de animi tui diuinitate pol-
 licet: ut nihil sit quod ate nõ impetrare se facillĩ
 me posse confidat: eius fidem suscipias: qua soles
 benignitate precat: utq; ipsũ: liberos: omnemq;
 Estensem domũ: iure meritoq; & quasi dedicatio-
 ne tuos serenissio uultu respicias: Enixe te rogat.
 Vale igitur: Viue: ac uince: Gloriosissime Imper-
 ator: Augusto felicior: Traiano melior: Frideri-
 co patre uiuacior: Immortalis uero deus cuius be-
 neficio tãtum decus Romanus orbis accepit: cui
 tu (æternus utinam) datus es rector.
 Imperium oceano: famam tibi terminet astris;

Finis.

Dicta in Ispruchis in auditorio Cesaris.

Randolphus.

INE

1592